

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL G. S. 2016-06-07 SKUNDO**

2016 m. rugpjūčio 10 d. Nr. S-164 (7-119/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršeliienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosyliienės – pranešėja
Birutei Čirbaitei
G. S.

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojui
mokesčių administratoriaus atstovui nedalyvaujant

2016 m. liepos 12 d. posėdyje išnagrinėjusi G. S. (toliau – Pareiškėjas) 2016-06-07 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2016-05-13 sprendimo Nr. 68-125, n u s t a t ė:

Inspekcija 2016-05-13 sprendimu Nr. 68-125 patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2016-02-15 sprendimą Nr. (04.7.2)-FR0682-76, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti į biudžetą 44304,91 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 13072,62 Eur GPM delspinigius, 4430 Eur GPM baudą, 42,62 Eur privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSD įmokos), 35,48 Eur PSD įmokų delspinigius, 4 Eur PSD įmokų baudą, 187,38 Eur valstybinio socialinio draudimo įmokas (toliau – VSD įmokos), 93,84 Eur VSD įmokų baudą.

Sprendime nurodoma, jog Kauno AVMI atliko pakartotinį Pareiškėjo 2006–2009 m. GPM, PVM, PSD įmokų, VSD įmokų ir einamąjį 2010–2014 m. laikotarpio GPM, PVM, PSD įmokų, VSD įmokų apskaičiavimo bei sumokėjimo teisingumo patikrinimą ir surašė 2015-12-07 patikrinimo aktą Nr. FR0680-827, kuriame nustatė, kad Pareiškėjas 2006–2009 m. apmokestinamųjų pajamų negavo, o 2010–2014 m. nuo turėtų 3600000 Lt beprocentinių paskolų gavo 615600 Lt pajamų natūra menamų palūkanų išraiška. Kauno AVMI, vadovaudamasi Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. 73-3085, toliau – GPMĮ) 2, 9, 27 straipsnių nuostatomis, nuo Pareiškėjo gautų 615600 Lt pajamų natūra apskaičiavo 26743,51 Eur GPM.

Nurodoma, kad Pareiškėjas 2012-11-13 įsigijo automobilį *AUDI A6* už 10000 Lt ir tą patį automobilį pardavė 2013-05-21 už 15000 Lt. Kauno AVMI konstatavo, jos Pareiškėjas pažeidė GPMĮ 18 ir 27 straipsnių nuostatas, nes nedeklaravo gautų pajamų, išlaidų ir 5000 Lt apmokestinamųjų pajamų už parduotą automobilį. Dėl šio pažeidimo Kauno AVMI apskaičiavo

217,21 Eur GPM. Kauno AVMI taip pat nustatė, kad Pareiškėjas 2007 m. vykdė nekilnojamojo turto prekybos individualią veiklą, tačiau neapskaičiavo bei nemokėjo PSD ir VSD įmokų, todėl, vadovaudamasi Valstybinio socialinio draudimo įstatymo (Žin., 2004, Nr. 171-6295, toliau – VSDĮ) 4 straipsnio nuostatomis, Pareiškėjui apskaičiavo 187,38 Eur VSD įmokas, vadovaudamasi Sveikatos draudimo įstatymo (Žin., 2002, Nr. 123-5512, toliau – SDĮ) 17 straipsnio nuostatomis, Pareiškėjui apskaičiavo 42,62 Eur PSD įmokas. Kauno AVMI, išnagrinėjusi patikrinimo aktą ir Pareiškėjo pateiktas pastabas, 2016-02-15 sprendimu Nr. (04.7.2)-FR0682-76 patikrinimo aktą pakeitė. Nustačiusi, kad Pareiškėjo 2010–2014 m. gautos pajamos natūra sudarė 1014840 Lt, Pareiškėjui apskaičiavo 44304 Eur GPM bei patvirtino apskaičiuotas 187,38 Eur VSD įmokas ir 42,62 Eur PSD įmokas. Vadovaudamasi GPMĮ 36 straipsnio, SDĮ 19 straipsnio ir Mokesčių administravimo įstatymo (Žin., 2004, Nr. 63-2243, toliau – MAĮ) 96 str. 1 d. 2 punkto nuostatomis, už nesavalaikį GPM ir PSD įmokų mokėjimą, Pareiškėjui apskaičiavo 13072,62 Eur GPM delspinigius ir 35,48 Eur PSD įmokų delspinigius. Vadovaudamasi MAĮ 139 straipsnio nuostatomis, Pareiškėjui skyrė 10 proc. dydžio 4430 Eur GPM baudą ir 4 Eur PSD įmokų baudą. Vadovaudamasi VSDĮ 16 straipsnio nuostatomis, Pareiškėjui skyrė 50 proc. dydžio 93,84 Eur VSD įmokų baudą.

Sprendime nurodoma, jog Kauno AVMI, atlikusi pakartotinę Pareiškėjo 2006–2009 m. GPM apskaičiavimo bei sumokėjimo teisingumo patikrinimą bei patikrinusi 2010–2014 m. GPM prievolės vykdymą, remdamasi surinkta informacija iš komercinių bankų apie Pareiškėjo gautas pajamas ir patirtas išlaidas, Inspekcijos informacinės duomenų bazės duomenimis (apie notarų biuruose registruotus sandorius, gautas pajamas, turimą nekilnojamojo turto, transporto priemones), pateiktą VĮ „Regitra“ informaciją apie transporto priemonių įsigijimo ir realizavimo kainas, įvertinusi operatyvių patikrinimų metu surinktą informaciją apie fizinių asmenų vykdytus sandorius (suteikiant paskolas bei parduodant žemės sklypus) su Pareiškėju, įvertinusi FNTT ir Muitinės departamento pateiktą informaciją, taip pat Pareiškėjo pateiktus įrodymus (2006-08-15 paskolos sutartį, pagal kurią V. S. paskolino Pareiškėjui 600000 Lt ir Pareiškėjo pateiktą 2007-05-16 paprastąjį vekselį, kuriuo Pareiškėjas įsipareigojo iki 2025-05-30 sumokėti 3000000 Lt kompanijos „NI“ prezidentui V. G.) apskaičiavo Pareiškėjo 2006–2014 m. gautas pajamas bei patirtas išlaidas. Kauno AVMI nustatė, kad Pareiškėjo patirtos išlaidos neviršijo iš žinomų pajamų šaltinių gautų pajamų, todėl dėl šio aspekto GPM prievolės neapskaičiavo.

Taip pat nurodoma, jog patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas pateikė 2006-08-15 surašytą paskolos sutartį, kurioje nurodyta, kad Pareiškėjas pasiskolino 600000 Lt iš V. S. iki pareikalavimo. Sutartyje nurodyta, kad V. S. suteikė paskolą 6 mėn. laikotarpiui, pinigų grąžinimo terminas nuo paskolos davimo dienos, tačiau pinigai tikrinamuoju laikotarpiu iki mokestinio patikrinimo pabaigos nebuvo grąžinti. Nustatyta, kad Pareiškėjas pateikė 2007-05-16 surašytą paprastąjį vekselį, kuriame įsipareigojama iki 2025-05-30 sumokėti 3000000 Lt kompanijos „NI“ prezidentui V. G. . Nustatyta, kad Pareiškėjas iki 2010-01-01 pagal paprastąjį vekselį gavo iš kompanijos „NI“ 3000000 Lt, pinigų grąžinimo terminas 2025-05-30, bei iš V. S. gavo 600000 Lt paskolą (nei viena suma iki mokestinio patikrinimo akto surašymo dienos nebuvo grąžintos), viso 3600000 Lt paskolų, dėl kurių nėra nustatyta mokėtinų palūkanų. Kad paskolos yra suteiktos be palūkanų pateiktame skunde pripažįsta ir Pareiškėjas.

Inspekcijos sprendime remiamasi Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (2007-07-18 įstatymas Nr. VIII-1864, Žin., Nr. 74-2262, Nr. 82, toliau – CK) vekselių sampratą apibrėžiančiomis 1.105 straipsnio, 6.870 straipsnio, paaiškinančio paskolos sutarties sampratą, 6.871 straipsnio, nustatančio paskolos sutarties formą, nuostatomis. Daroma išvada, kad CK 6.871 str. 1 ir 3 dalies bei 6.873 str. 1 dalies normos, reglamentuojančios paskolos sutarties formą ir paskolos gavėjo pareigą grąžinti paskolos sumą, neprieštarauja CK 1.105 straipsnio ir 1999-03-16 Įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo Nr. VIII-1087 (su vėlesniais papildymais ir pakeitimais) normoms, abiem atvejais įtvirtinama mokėjimo pareiga ir iš šios pareigos atsiradusi reikalavimo teisė.

Sprendime nurodoma, jog pagal GPMĮ 5 straipsnį GPM objektas yra gyventojų pajamos, gautos pinigais ir (ar) natūra. Vadovaujantis GPMĮ 9 straipsnio „Pajamos natūra“ nuostatomis

(įsigaliojusiomis 2010-01-01 ir taikomomis apskaičiuojant ir deklaruojant 2010 m. ir vėlesnių laikotarpių pajamas) gyventojui gavus beprocentinę paskolą iš kito gyventojų, laikoma, kad jis gavo kitų B klasės pajamų ir iki kitų metų gegužės mėn. 1 d. turi pateikti metinę pajamų deklaraciją ir nuo menamų palūkanų sumokėti 15 proc. dydžio GPM. Sprendime remiamasi GPMĮ 2 str. 15 dalimi, apibrėžiančia pajamas natūra. Tvirtinama, jog GPMĮ 9 straipsnio nuostatos gali būti taikomos, kai gyventojų gautas turtas, paslaugos ar kita nauda ne pinigais pagal GPMĮ nuostatas yra laikoma pajamomis, kaip tai apibrėžta GPMĮ 2 str. 14 dalyje bei yra tenkinamos visos pajamas natūra apibrėžiančioje sąvokoje įvardytos sąlygos, t. y. turto ar paslaugų davėjo ir naudos gavėjo tarpusavio santykiai yra pagrįsti siekimu duoti (gauti) ekonominę naudą ir siekis duoti (gauti) naudą yra kilęs dėl tam tikrų interesų ar sandorių įtakos ir naudos davėjas siekia duoti naudą konkrečiam gyventojui.

Taigi, pasak Inspekcijos, nuo 2010 m. mokestinio laikotarpio gyventojų pajamomis, gautomis natūra, yra pripažįstamos neatlygintinai, mainais arba lengvatine kaina gautas nuosavybėn arba naudoti turtas arba gautos paskolos, taip pat kita gauta nauda, kai gauto turto, paslaugų ar kitos naudos ekvivalentas pinigine išraiška pagal šio įstatymo nuostatas būtų priskiriamas pajamoms, išskyrus GPMĮ 9 str. 1 dalies 1–5 punktuose nustatytus atvejus. Nuo 2010-01-01 pajamomis natūra yra pripažįstama gyventojų nauda, gauta natūra, kai gyventojas už kreditus (arba) paskolą moka lengvatines palūkanas, neatitinkančias rinkos kainos, arba jų nemoka.

Nurodoma, jog gyventojų pajamų, gautų natūra iš Lietuvos Respublikos ir užsienio vienetų bei nuolatinių ir nenuolatinių Lietuvos gyventojų, įvertinimą reglamentuoja Lietuvos Respublikos finansų ministro 2009-05-19 įsakymu Nr. 1K-162 patvirtintas „Pajamų, gautų natūra, įvertinimo tvarkos aprašas“. Pagal aprašo 7 punkte nustatytą būdą įvertinama gyventojų gauta nauda dėl gautos lengvatinės paskolos. Tvarkos aprašo 7 punkte nustatyta, kad gyventojų nauda, gauta natūra, kai gyventojas už kreditą arba paskolą moka lengvatines palūkanas arba jų nemoka, įvertinama kaip palūkanų sumos, kuri būtų mokama už tokį kreditą ar paskolą mokant tuo laikotarpiu atitinkama valiuta teikiamų paskolų tikrąją rinkos kainą, ir faktiškai sumokėtos palūkanų sumos skirtumas, apskaičiuojamas lengvatinių palūkanų mokėjimo momentu arba, jei palūkanas nemokamos, paskolos ar jos dalies grąžinimo momentu, arba, jei paskola ar jos dalis mokestiniu laikotarpiu negrąžinama, – paskutinę mokestinio laikotarpio dieną.

Inspekcija sprendime tvirtina, jog Pareiškėjui iš kompanijos „NI“ prezidento V. G. gavus 3000000 Lt ir iš V. S. gavus 600000 Lt paskolų, t. y. siekis gauti naudą yra kilęs iš tam tikrų interesų įtakos (draugystės su kompanijos prezidentu V. G. ir fiziniu asmeniu V. S.) bei naudos davėjai (suteikėjai) siekia duoti naudą Pareiškėjui. Inspekcijos tvirtinimu, draugystės santykiai šiuo atveju negalėtų būti vertinami kaip bendražmogiški, nes tai neatitinka ekonominės logikos, t. y. Pareiškėjas iš paskolų davėjų pagal paprastąjį vekselį ir paskolos sutartį gavo ekonominės naudos. Atsižvelgiant į GPMĮ 9 straipsnio nuostatų taikymą, kai naudos atsiradimas sąlygotas turto natūra davėjo ir natūra gavėjo tam tikrais ekonominiais interesais, santykiais, susijusiais su darbine ar panašia veikla, ir dėl sandorių įtakos, tai pats turto suteikimas naudotis asmeniniais tikslais jau yra vertinamas kaip gauta nauda (pajamos). Neatlygintine paslauga paskolos davėjai paslaugos gavėjui Pareiškėjui suteikė ekonominę naudą, kurios pastarasis negalėtų gauti rinkos dėsniais paremtomis sąlygomis ir nėra jokių objektyvių aplinkybių, leidžiančių manyti kitaip (pavyzdžiui, pinigai buvo reikalingi ligos, nelaimės atveju), todėl draugystės santykiais grindžiamos paskolos suteikimo aplinkybės, Inspekcijos tvirtinimu, negali būti vertinamos kaip bendražmogiškas bendravimas GPMĮ taikymo požiūriu. Pareiškėjo gauta nauda (palūkanų tikroji rinkos kaina) pripažįstama pajamomis, gautomis natūra. Sprendime pažymima, kad, įvertinus patikrinimo metu surinktus duomenis ir aplinkybes, teigtina, jog Pareiškėjo gautos paskolos buvo sudarytos tikslu jas panaudoti gyvenamojo namo statybai ir kitų kreditorių išskolinimų padengimui. Šią aplinkybę patvirtina ir Pareiškėjas, ir paskolą pagal paprastąjį vekselį suteikęs V. G. . Taip pat pažymima, jog V. G. , kaip kompanijos prezidentas paskolą suteikė 18 m. laikotarpiui, t. y. iki 2025-05-03, o V. S. neribotam laikui.

Sprendime tvirtinama, jog iš Kauno AVMI 2016-02-15 sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-76 matyti, kad Kauno AVMI, vertindama Pareiškėjui suteiktų palūkanų atitikimą rinkos kainai, atsižvelgė į Lietuvos banko internetiniame puslapyje skelbiamą „Pinigų finansinių institucijų paskolų ir indėlių palūkanų normų statistiką“, paskolų fiziniams asmenims nurodomas statistines palūkanas, kurias taikė komerciniai bankai, išduodami naujas paskolas namų ūkiams. Kauno AVMI, atsižvelgusi į palūkanų normas, buvusias gautos naudos (pajamų natūra) vertinimo metu, taip pat atsižvelgusi į paskolos suteikimo metu buvusią palūkanų normą, Pareiškėjo gautas pajamas natūra apskaičiavo atsižvelgusi į GPMĮ 9 straipsnio komentare nurodytas rekomendacijas. Įvertinusi paskolų suteikimo metu buvusias analogiškų paskolų palūkanų normas 2006-08-15 ir 2007-05-16, atitinkamai 5,33 proc. ir 6,49 proc., Kauno AVMI, vertindama gyventojų naudą, atsižvelgusi į tai, kad pajamų natūra įvertinimo metu, rinkoje esant didesnėms palūkanoms nei paskolos suteikimo metu, gauta nauda (pajamos natūra), įvertinama pagal paskolos suteikimo metu buvusias palūkanas, o vertinimo metu, esant mažesnėms palūkanoms nei paskolos suteikimo metu, gauta nauda (pajamos natūra) įvertinama pagal vertinimo metu esamas palūkanas, pagrįstai apskaičiavo, kad už 2010 m. Pareiškėjo gautų pajamų natūra suma yra 226680 Lt ($600000 \times 5,33 \text{ proc.} + 3000000 \times 6,49 \text{ proc.}$), už 2011 m. pajamų natūra suma yra 210780 Lt ($600000 \times 5,33 \text{ proc.} + 3000000 \times 5,96 \text{ proc.}$), už 2012 m. pajamų natūra suma yra 189000 Lt ($600000 \times 5,25 \text{ proc.} + 3000000 \times 5,25 \text{ proc.}$), už 2013 m. pajamų natūra suma yra 217380 Lt ($600000 \times 5,33 \text{ proc.} + 3000000 \times 6,18 \text{ proc.}$), už 2014 m. pajamų natūra suma yra 171000 Lt ($600000 \times 4,75 \text{ proc.} + 3000000 \times 4,75 \text{ proc.}$), iš viso nustatyta 2010–2014 m. Pareiškėjo gautų pajamų natūra suma yra 1014840 Lt, nuo kurios pagrįstai apskaičiuota 44087,69 Eur GPM bei su šiuo mokesčiu susiję delspinigiai ir bauda.

Pareiškėjas pateiktame skunde nurodo, kad jokių palūkanų nesusitarė mokėti, o galutinis atsiskaitymas už 3000000 Lt skolą numatytas tik 2025 m. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėjo gautos paskolos neabejotinai yra lengvatinės (patikrinimo metu nustatyta, kad visos paskolos yra beprocentinės), todėl, Inspekcijos tvirtinimu, šios paskolos vertintinos kaip ekonominė nauda, o tokiu atveju gyventojų gauta nauda yra skirtumas tarp palūkanų sumos, kuri būtų mokama už tokį kreditą ar paskolą mokant tuo laikotarpiu atitinkama valiuta teikiamų paskolų rinkos kainą. Atsižvelgiant į tai, kad nauda atsiranda beprocentinės paskolos suteikimo momentu bei į tai, kad sutarties galiojimo laikotarpiu rinkoje mokamos palūkanos gali svyruoti, natūra gauta nauda turėtų būti laikoma skirtumas tarp paskolos suteikimo momentu buvusių rinkos palūkanų ir nemokamų palūkanų, o jei rinkoje palūkanos mažėjo – skirtumas tarp pajamų pripažinimo momentu esančių palūkanų ir nemokamų palūkanų (GPMĮ 9 str. komentaras, aktuali 2015-09-08 redakcija).

Pareiškėjas pateiktame skunde nurodo, kad pagal MAĮ 68 str. 2 dalį mokesčių administratoriui atliekant pakartotinį mokesčių mokėtojo patikrinimą, MAĮ 68 str. 1 dalies nuostatos netaikomos, tačiau mokesčių administratorius tokio patikrinimo metu negali apskaičiuoti mokesčio už ilgesnį laikotarpį negu pirminio patikrinimo metu. Nurodo, kad Kauno AVMI pakartotinai atlikus Pareiškėjo mokesčių patikrinimą už laikotarpį nuo 2006-01-01 iki 2009-12-31 mokesčiai buvo apskaičiuoti už 2010–2014 m., taip pažeistos MAĮ 68 str. 2 dalies nuostatos. Inspekcija sprendime tvirtina, jog šie Pareiškėjo argumentai yra nepagrįsti. Teigia, jog Inspekcijos viršininko 2004-05-05 d. įsakymu Nr. VA-87 (2014-12-19 įsakymo Nr. VA-197 redakcija) patvirtintų „Mokestinių patikrinimų atlikimo, jų rezultatų įforminimo ir patvirtinimo taisyklių“ 48 punkte nustatyta, kad mokesčių administratoriui atliekant pakartotinį patikrinimą, MAĮ 68 str. 1 dalies nuostatos dėl mokesčio apskaičiavimo ir perskaičiavimo netaikomos, tačiau mokesčių administratorius tokio patikrinimo metu negali apskaičiuoti mokesčio už ilgesnį laikotarpį nei pirminio mokesčio patikrinimo metu. Tačiau, atliekant pakartotinį patikrinimą, to paties patikrinimo metu, esant poreikiui, gali būti tikrinamas ir kitas (kiti) mokesstinis laikotarpis (mokestiniai laikotarpiai), kuris nebuvo tikrintas. Tokiu atveju patikrinimo akte šių patikrinimų rezultatai aprašomi atskirai. Tokiu atveju atitinkamai turi būti papildomas ir pavedimas tikrinti, užpildant grafą „Mokestinio patikrinimo temos pakeitimas“. Iš byloje pateikto 2013-09-11 pavedimo tikrinti Nr. AU2-13 priedo, Inspekcijos teigimu, matyti, jog

Kauno AVMI 2015-09-02 Nr. (13.60)-FR0773-2338 pakeitė mokestinio patikrinimo temą, todėl Pareiškėjui apskaičiuodama GPM už 2010–2014 m. MAĮ 68 str. 2 dalies nuostatų nepažeidė.

Inspekcijos sprendime nurodoma, jog iš Kauno AVMI 2016-02-15 sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-76 matyti, kad vietos mokesčių administratorius patikrinimo metu nustatė, kad Pareiškėjas 2012-11-13 iš R. K. įsigijo automobilį *AUDI A6* už 10000 Lt ir tą patį automobilį 2013-05-21 už 15000 Lt pardavė A. T. . Kauno AVMI konstatavo, jos Pareiškėjas pažeidė GPMĮ 18 ir 27 straipsnių nuostatas, nes nedeklaravo gautų pajamų, išlaidų ir 5000 Lt apmokestinamųjų pajamų už parduotą automobilį. Dėl šio pažeidimo Pareiškėjui apskaičiavo 217,21 Eur GPM bei su šiuo mokesčiu susijusius delspinigius ir baudą. Kauno AVMI taip pat nustatė, kad Pareiškėjas 2007 m. vykdė nekilnojamojo turto prekybos individualią veiklą, iš kurios GPM apmokestinamųjų pajamų negavo, tačiau neapskaičiavo bei nemokėjo PSD įmokų ir VSD įmokų, todėl, vadovaudamasi VSDĮ 4 straipsnio nuostatomis, Pareiškėjui apskaičiavo 187,38 Eur VSD įmokas ir, vadovaudamasi SDĮ 17 straipsnio nuostatomis, apskaičiavo 42,62 Eur PSD įmokas bei su šiais mokesčiais susijusius delspinigius ir baudas. Pareiškėjas dėl šių nustatytų pažeidimų ir apskaičiuotų mokestinių prievolių nepagrįstumo nesutikimo argumentų skunde nepateikė. Inspekcijos tvirtinimu, iš bylos medžiagos matyti, kad Kauno AVMI teisingai vertino patikrinimo metu nustatytas aplinkybes bei teisingai taikė GPMĮ, VSDĮ ir SDĮ nuostatas ir pagrįstai dėl nustatytų pažeidimų apskaičiavo minėtas GPM, VSD įmokų ir PSD įmokų sumas bei su šiais mokesčiais susijusius delspinigius ir baudas.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos 2016-05-13 sprendimu Nr. 68-125 ir 2016-06-07 skunde nurodo manantis, jog ginčijamas sprendimas yra neteisėtas ir nepagrįstas, todėl turi būti panaikintas žemiau nurodytais argumentais.

Skunde remiamasi MAĮ 68 str. 2 dalimi, nurodančia, kad mokesčių administratoriui atliekant pakartotinį mokesčių mokėtojo patikrinimą, mokesčių administratorius negali apskaičiuoti mokesčio už ilgesnį laikotarpį, negu pirminio patikrinimo metu. Nurodoma, jog pakartotinai atlikus Pareiškėjo mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo bei sumokėjimo patikrinimą už laikotarpį nuo 2006-01-01 iki 2009-12-31, mokesčių administratorius papildomai apskaičiavo mokesčius už 2010–2014 m., t. y. už 2010 m. apskaičiuota 22788 Lt (6599,86 Eur) GPM suma, už 2011 m. apskaičiuota 22302 Lt (6459,10 Eur) GPM suma, už 2012 m. apskaičiuota 18090 Lt (5239,23 Eur) GPM suma, už 2013 m. 15336 Lt (4441,61 Eur) GPM suma, už 2014 m. apskaičiuota 13824 Lt (4003,70 Eur) GPM suma. Iš viso apskaičiuota 92340 Lt (26743,51 Eur). Pareiškėjo teigimu, MAĮ yra aiškiai įtvirtinta, kad mokesčių administratoriui atliekant pakartotinį mokesčių mokėtojo patikrinimą, MAĮ 68 str. 1 dalies nuostatos netaikomos, tačiau mokesčių administratorius tokio patikrinimo metu negali apskaičiuoti mokesčio už ilgesnį laikotarpį nei pirminio patikrinimo metu.

Skunde pažymima, kad mokesčių administratorius neteisingai įvertino tai, jog Pareiškėjas gavo pajamas ir apskaičiavo menamas palūkanas už 2010–2014 m. Juolab, kad Pareiškėjas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus tikrinamuoju laikotarpiu apskaičiuotomis palūkanomis, pateikė duomenis dėl paskolų: Pareiškėjui pinigų paskolino be palūkanų ir užstato, o galutinis atsiskaitymas pagal 3000000 Lt (868860,55 Eur) skolą yra tik 2025 metais. Todėl, apskaičiuojant mokėtojo tikrinamojo laikotarpio pajamas, paskolos sutartis nevertintina. Pareiškėjas teigia pateikęs informaciją apie tėvų jam paskolintas pinigines lėšas, iš viso 230000 Lt (66612,60 Eur): 2006-07-26 pagal pažymą įforminta 48000 Lt (13901,76 Eur) paskola iš mamos A. S. , 2005-07-04 pagal pažymą įformintą 49000 Lt (14191,38 Eur) paskola iš mamos, 2004-08-02 pagal pažymą įforminta 30000 Lt (8688,60 Eur) paskola iš tėvo V. L. S. , 2005-07-04 pagal pažymą įforminta 55000 Lt (15929,10 Eur) paskola iš tėvo, 2006-07-26 pagal pažymą įforminta 48000 Lt (13901,76 Eur) paskola iš tėvo. Pasak Pareiškėjo, svarbu yra tai, kad jis pateikė tėvų A. S. ir L. S. mokesčių inspekcijai pateiktų 2006 ir 2007 m. pajamų deklaracijų kopijas, kuriose nurodyta, kad V. S. ir A. S. 2005 ir 2006 m. atitinkamai gavo 89251 JAV dolerių ir 86324 JAV dolerių.

Skunde nurodoma, jog GPMĮ 9 straipsnio komentare nurodoma, kad siekiant teisingai pritaikyti GPMĮ nuostatas, reglamentuojančias pajamas natūra, kiekviena konkreti situacija turi

būti vertinama individualiai, atsižvelgiant į susitarimų turinį ir kitas aplinkybes. Nesutikdamas su mokesčių administratoriaus tikrinamuoju laikotarpiu apskaičiuotomis palūkanomis, pateikdamas duomenis dėl paskolų, Pareiškėjas teigia nurodęs, kad pinigus paskolino be palūkanų ir užstato, o galutinis atsiskaitymas pagal 3000000 Lt skolą yra tik 2025 metais.

Skunde pabrėžiama, kad pagal principą *lex retro non agit* teisės aktai taikomi tiems faktams ir pasekmėms, kurios atsiranda po šių teisės aktų įsigaliojimo. Atkreipiamas dėmesys į tai, kad nuo 2009-01-01 gyventojų gauta nauda pripažįstama pajamomis, gautomis natūra, vadovaujantis GPMĮ 9 straipsniu. Laikotarpyje nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 šio straipsnio 1 dalyje yra nustatyti konkretūs atvejai, kada gyventojų gautas turtas, paslaugos arba kita nauda pripažįstama pajamomis, gautomis natūra. Gyventojų nauda gavus paskolą ar kreditą be palūkanų ar mokant lengvatines palūkanas, kaip vienas iš atvejų, GPMĮ 9 str. 1 dalyje nebuvo įvardytas, todėl nebuvo laikoma pajamomis, gautomis natūra. 2010-01-01 GPMĮ 9 straipsnyje įtvirtintas pajamų, gautų natūra, pripažinimo principas išplėtė ratą atvejų, kai gyventojų gauta nauda yra kvalifikuojama kaip pajamos, gautos natūra, įskaitant ir naudą, gautą už kreditą ar paskolą nemokant palūkanų ar mokant lengvatines palūkanas.

Nurodoma, jog Pareiškėjas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus tikrinamuoju laikotarpiu apskaičiuotomis palūkanomis, pateikdamas dokumentus, susijusius su 230000 Lt (66612,60 Eur) piniginių lėšų gavimu 2004–2007 m. iš savo tėvų W. S. ir A. S., taip pat pateikė 2007-05-16 paprastąjį vekselį, kuriame nurodyta, kad Pareiškėjas 2025-05-30 įmonei „NI“ įsipareigoja grąžinti 3000000 Lt (868860,05 Eur) pinigines lėšas. Be to, dėl paskolų Pareiškėjas nurodė, kad pinigus jam paskolino be palūkanų ir užstato, o galutinis atsiskaitymas pagal 3000000 Lt (868860,05 Eur) skolą yra tik 2025 metais. Aukščiau paminėtų asmenų tarpusavio santykiai sudarant paskolos sutartis, Pareiškėjo teigimu, nebuvo pagrįsti siekimu duoti (gauti) ekonominės naudos. Skunde atkreipiamas dėmesys į tai, kad paprastasis vekselis buvo sudarytas 2007-05-16, t. y. tuo laikotarpiu, kai pagal galiojančius teisės aktus gyventojų nauda, gauta naudojantis paskola be palūkanų ar su lengvatinėmis palūkanomis, nebuvo laikoma pajamomis, gautomis natūra. Mokestine prasme teisės aktais nebuvo draudžiama sudaryti beprocentes ar su lengvatinėmis palūkanomis paskolų sutartis. Nepaisant to, jog iki 2010-01-01 buvo galima nustatyti palūkanas, kurios buvo mažesnės, negu rinkos kaina, mokesčių administratorius tokius veiksmus susiejo su neigiamomis ateityje atsirandančiomis mokestinėmis pasekmėmis. Atsižvelgiant į tai skunde tvirtinama, jog Kauno AVMI argumentas, kad Pareiškėjo gautos paskolos neabejotinai yra lengvatinės ir gali būti vertinama kaip ekonominė nauda, pripažintini nepagrįstais.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta bei vadovaujantis MAĮ 150 straipsniu, 152 str. 1 dalimi, 153 straipsniu, 154 str. 4 dalimi, skunde prašoma panaikinti Inspekcijos 2016-05-13 sprendimą Nr. 68-125.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog Pareiškėjo 2016-06-07 skundas atmetinas, ginčijamas Inspekcijos 2016-05-13 sprendimas Nr. 68-125 tvirtintinas.

Ginčas šioje byloje kilo dėl nurodymų Pareiškėjui sumokėti GPM bei su juo susijusias delspinigių ir baudų sumas mokesčių administratoriui mokestinio patikrinimo metu konstatavus, kad Pareiškėjas, nemokėdamas palūkanų už 2006-08-15 ir 2007-05-16 gautas paskolas, gavo naudos, t. y. pajamų natūra, kurios laikytinos GPM objektu pagal GPMĮ 5 straipsnį ir apmokestintinos GPMĮ nustatyta tvarka. Pažymėtina, jog iš Pareiškėjo skundo turinio matyti, jog jame neišdėstyti nesutikimo su ginčijamu mokesčių administratoriaus sprendimu argumentai, susiję su nurodymu sumokėti GPM, kuris buvo apskaičiuotas nuo pajamų, gautų Pareiškėjui 2013 m. pardavus automobilį *AUDI A6*, neišlaikius jo trejus metus (patikrinimo akte nurodytas 4 pažeidimas, 29 psl.), taip pat su nurodytomis sumokėti VSD ir PSD įmokų sumomis, kurios buvo apskaičiuotos konstatavus, jog Pareiškėjas 2007 m. vykdė prekybos nekilnojamuoju turtu individualią veiklą, tačiau nurodytųjų įmokų nuo iš šios veiklos gautų pajamų neskaičiavo ir nemokėjo (patikrinimo akte nurodyti 7 ir 8 pažeidimai, 32–33 psl.). Pareiškėjas jo skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu nesutikimo argumentų su

ginčijamu Inspekcijos sprendimu nurodytose dalyse taip pat neišdėstė. Taigi Komisija, atsižvelgdama į Pareiškėjo skunde bei jo mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu išdėstytus motyvus, apsprendžiančius šio mokestinio ginčo ribas, nagrinėja mokestinį ginčą jo ribose, nevertina ir nenagrinėja mokesčių administratoriaus priimto sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo toje dalyje, dėl kurios mokestinis ginčas nevyksta.

Byloje nustatyta, jog Pareiškėjas pirminio jo mokestinio patikrinimo metu pateikė 2006-08-15 paskolos sutartį, pagal kurią jis pasiskolino iš V. S. 600000 Lt iki pareikalavimo. Pagal šią sutartį V. S. suteikė maksimalų 6 mėn. pinigų grąžinimo terminą nuo pareikalavimo datos. Pareiškėjas pakartotinio patikrinimo metu mokesčių administratoriui pateikė 2007-05-16 surašytą paprastąjį vekselį, kuriame įsipareigojo iki 2025-05-30 sumokėti kompanijos „NI“ prezidentui V. G. 3000000 Lt. Pareiškėjas nurodė pasiskolintus pinigus panaudojęs nekilnojamojo turto pirkimui, 2007-07-03 paprastuoju vekseliu suteikė G. N. 1200000 Lt paskolą.

Inspekcija, atsižvelgusi į tai, kad Pareiškėjui suteiktos paskolos yra ilgalaikės, kad nurodytose paskolų sutartyse palūkanos nenumatytos, iki patikrinimo akto surašymo dienos (2015-12-07) paskolos negrąžintos, taip pat įvertinusi gautų paskolų panaudojimą, vadovaudamasi GPMĮ 2 str. 15 dalies, 9 str. 4 dalies, 27 str. 1 dalies, Finansų ministro 2009-05-19 įsakymu Nr. 1K-162 patvirtintų Pajamų, gautų natūra, įvertinimo tvarkos aprašo 7 punkto nuostatomis, padarė išvadą, kad Pareiškėjas, nemokėdamas palūkanų už gautas paskolas, gavo naudos, t. y. pajamų natūra. Mokesčių administratorius, patikrinimo metu pritaikęs Lietuvos banko skelbiamas paskolų gavimo bei pajamų pripažinimo laikotarpiu buvusias rinkos palūkanų normas, nustatė 1014840 Lt nemokėtų palūkanų sumą už 2010–2014 m. laikotarpį, kurią priskyrė Pareiškėjo pajamoms, apmokestinamoms pagal GPMĮ 6 str. 1 dalies nuostatas, taikant 15 proc. GPM tarifą.

GPMĮ 3 straipsnyje (2008-12-23 įstatymo Nr. XI-111 redakcija) nurodyta, jog pajamų mokestį moka pajamų gavęs ir (arba) pajamų uždirbęs gyventojas. Pajamos – tai pozityviosios pajamos, priskiriamos Europos ekonominių interesų grupės pajamos, nutraukus gyvybės draudimo sutartis ar išstojus iš pensijų fondo grąžinamos įmokos (ar jų dalis), atlygis už atliktus darbus, suteiktas paslaugas, už perduotas ar suteiktas teises, už perduotą ar kitaip perleistą, investuotą turtą ar lėšas ir (arba) kita nauda pinigais ir (arba) natūra (GPMĮ 2 str. 14 dalis). Pajamų natūra definicija pateikta GPMĮ 2 str. 15 dalyje – tai neatlygintinai, mainais arba lengvatine kaina (konkrečiam gyventojui dėl tam tikrų interesų ar sandorių įtakos nustatyta mažesne negu tikroji rinkos kaina) gautas nuosavybėn arba naudoti (neįgyjant nuosavybės teisės) turtas arba gautos paslaugos, taip pat kita gauta nauda (jei naudos davėjas turėjo tikslą naudą duoti konkrečiam asmeniui), kai gauto turto, paslaugų ar kitos naudos ekvivalentas pinigine išraiška pagal šio įstatymo nuostatas būtų priskiriamas pajamoms.

Taigi iš pacituotų įstatyminių nuostatų matyti, jog nuolatiniam Lietuvos gyventojui, gavusiam pajamų natūra, išskyrus GPMĮ 9 str. 1 dalyje įtvirtintas išimtis, kyla prievolė, vadovaujantis GPMĮ 5, 6, 22, 25 ir 27 straipsnių nuostatomis, mokėti GPM. Pažymėtina, jog siekiant teisingai pritaikyti GPMĮ nuostatas, reglamentuojančias pajamas natūra, kiekviena konkreti situacija turi būti vertinama individualiai, atsižvelgiant į faktines aplinkybes, tarp šalių susiklosčiusių santykių esmę, jų susitarimų turinį bei kt.

Nagrinėjamu atveju vertinant apmokestinimo GPM pagrįstumą, konstatuotina, jog Pareiškėjo nauda, gauta nemokant palūkanų pagal ginče aptariamą paskolos sutartį, t. y. pajamos natūra neapmokestinamos GPM tik tokiu atveju, jeigu yra neidentifikuojamas ekonominiiais dėsniais pagrįstas siekis duoti ar gauti naudos, t. y. pateikiami įrodymai, patvirtinantys, jog tai nėra Pareiškėjo gauta nauda.

Mokestinio ginčo byloje nustatytų faktinių aplinkybių, susijusių su Pareiškėjo gautomis paskolomis, visuma, t. y. aplinkybės, kad Pareiškėjas gavo 600000 Lt ir 3000000 Lt dydžio paskolas neterminuotai arba 18 metų terminui, nemokėdamas už jas palūkanų ir nesuteikdamas jokių finansinių garantijų (laidavimas, įkeitimas, garantija) paskolų grąžinimui užtikrinti, Komisijos vertinimu, leidžia daryti išvadą, kad Pareiškėjo gautos paskolos be palūkanų pripažintinos ekonomine nauda, nes Pareiškėjas nepatyrė išlaidų, kurios įprastai patiriamos

disponuojant skolintomis lėšomis. Aplinkybė, kad Pareiškėjas paskolas be palūkanų gavo iš asmenų, su kuriais draugiškai bendravo, nesudaro pakankamo pagrindo teigti, jog pajamų natūra nėra, o beprocentės paskolos gavimą lėmė bendražmogiškos sąlygos. Nagrinėjamu atveju paskolos davėjai savo veiksmais – neatlygintina paslauga jos gavėjui suteikė ekonominės naudos, kurios pastarasis nebūtų galėjęs gauti rinkos dėsniais paremtomis sąlygomis. Mokestinio ginčo byloje nenustatyta jokių objektyvių aplinkybių, leidžiančių manyti kitaip. Pareiškėjas nepateikė jokių argumentų ir įrodymų, kad skolindamasis pinigus lengvatinėmis sąlygomis (be palūkanų), jis negavo ekonominės naudos. Priešingai, Pareiškėjas, teigdamas, jog banke jis tokių skolinimosi sąlygų 2007 m. nebūtų turėjęs (Pareiškėjo 2013 m. rugsėjo mėn. pateikti atsakymai į mokesčių administratoriaus klausimą), patvirtino aplinkybę, kad nemokėdamas palūkanų už gautas paskolas, jis gavo naudos. Svarbu pažymėti, jog dalį gautos paskolos Pareiškėjas perskolino pagal paprastąjį vekselį, dalį paskolos panaudojo nekilnojamajam turtui įsigyti (nustatyta, kad Pareiškėjas vykdė individualią prekybos nekilnojamuoju turtu veiklą), tiek Pareiškėjas, tiek V. G. paaiškino, kad pinigai buvo paskolinti investuoti į nekilnojamojo turto statybos ir pardavimo verslą (Pareiškėjo 2014-03-03 apklausos protokolas, V. G. 2013-10-17 priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma Nr. AU31-269). Esant tokiai situacijai, Komisija konstatuoja, jog Inspekcija padarė pagrįstą išvadą, kad Pareiškėjas, nemokėdamas palūkanų už gautas paskolas, gavo naudos, t. y. pajamas natūra. Todėl mokesčių administratoriaus, pritaikius Lietuvos banko nustatytas paskolų suteikimo bei pajamų vertinimo metu buvusias palūkanų normas namų ūkiams, nustatyta Pareiškėjo 2010–2014 metais gauta 1014840 Lt pajamų natūra suma (nemokėtos palūkanos) pagrįstai apmokestinta, taikant 15 proc. GPM tarifą.

Pareiškėjas jo skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu pripažino, kad jo gautos paskolos buvo lengvatinės, tačiau tvirtino, kad pagal abi ginče minimas paskolų sutartis jis turės sumokėti palūkanas. Pareiškėjo teigimu, 2025 m. jis turės grąžinti V. G. ne 3, bet 4 mln. Lt, taigi sumokės 1 mln. Lt palūkanų. Pareiškėjas nurodė su V. S. žodžiu susitaręs, kad mokės 0,5 proc. palūkanų, kol grąžins skolą. Pareiškėjas 2016-07-15 pateikė Komisijai papildomus dokumentus: susitarimo dėl 3000000 Lt paskolos pagal 2007-05-16 susitarimą dėl palūkanų mokėjimo kopiją, kurio 1.1 nurodyta, kad paskolos gavėjas privalo sumokėti paskolos teikėjai „NI“ 1000000 Lt palūkanų, 1.2 punkte nurodyta, kad viso kredito grąžinimo suma – 4000000 Lt su metinėmis palūkanomis; 2007-03-01 susitarimo dėl 600000 Lt paskolos pagal 2006-08-15 susitarimą grąžinimo termino pratęsimo kopiją, ant kurios Pareiškėjo ranka užrašyta, kad paskolos gavėjas įsipareigoja sumokėti 0,05 proc. palūkanų pagal 2006-08-15 paskolos sutartį. Komisija išdėstyta Pareiškėjo versiją dėl palūkanų pagal paskolos sutartis mokėjimo vertina kritiškai, nes, visų pirma, ši versija prieštarauja kitiems byloje esantiems įrodymams, įskaitant paties Pareiškėjo anksčiau teiktus paaiškinimus. Atsakydamas į mokesčių administratoriaus pateiktą klausimą, Pareiškėjas 2013 m. rugsėjo mėn. nurodė, kad palūkanos pagal sutartį su „NI“ nenumatytos ir nemokamos, 2014-03-03 įtariamojo apklausos protokole nurodyta, kad Pareiškėjas nurodė, jog jis su V. G. sutaręs, kad pavykus verslui 2025-05-30 jam grąžins 4000000 Lt, tačiau palūkanos nebuvo numatytos. V. S. 2013-09-17 liudytojo apklausos protokole nurodė pinigus skolinęs Pareiškėjui be palūkanų, V. S. 2013-10-11 FNTT pateiktoje 2007-03-01 susitarimo dėl 600000 Lt paskolos pagal 2006-08-15 susitarimą grąžinimo termino pratęsimo kopijoje jokių įrašų apie palūkanų mokėjimą nėra. Taigi Komisija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, į MAĮ 155 str. 6 dalies nuostatą, kurioje numatyta, kad Mokestinių ginčų komisija, priimdama sprendimą dėl mokesčių mokėtojo skundo, neatsižvelgia ir nevertina tų mokesčių mokėtojo pateiktų įrodymų, kurie nebuvo pateikti centriniam mokesčių administratoriui, išskyrus atvejus, kai apie jų negalimumą pateikti buvo nurodyta mokesčių mokėtojo skunde centriniam mokesčių administratoriui (be 2007-05-16 paprastojo vekselio Pareiškėjas nepateikė jokių susitarimų su „NI“, nors Komisijai papildomai teikia susitarimą, kurio įforminimo data yra ta pati, kaip ir paties vekselio – 2007-05-16), Pareiškėjo Komisijai papildomai pateiktus dokumentus, patvirtinančius jo poziciją dėl palūkanų pagal ginčo paskolų sutartis mokėjimo, vertina kaip formaliai įformintus Pareiškėjui siekiant išvengti jam papildomai apskaičiuotos mokestinės prievolės mokėjimo.

Pareiškėjas skunde pabrėžia, jog pagal principą *lex retro non agit* teisės aktai taikomi tiems faktams ir pasekmėms, kurios atsiranda po šių teisės aktų įsigaliojimo. Nurodo, jog laikotarpyje nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 GPMĮ 9 str. 1 dalyje buvo nustatyti konkretūs atvejai, kada gyventojų gautas turtas, paslaugos arba kita nauda pripažįstama pajamomis, gautomis natūra. Gyventojų nauda gavus paskolą ar kreditą be palūkanų ar mokant lengvatines palūkanas, kaip vienas iš atvejų, GPMĮ 9 str. 1 dalyje nebuvo įvardytas, todėl nebuvo laikoma pajamomis, gautomis natūra. 2010-01-01 GPMĮ 9 straipsnyje įtvirtintas pajamų, gautų natūra, pripažinimo principas išplėtė ratą atvejų, kai gyventojų gauta nauda yra kvalifikuojama kaip pajamos, gautos natūra, įskaitant ir naudą, gautą už kreditą ar paskolą nemokant palūkanų ar mokant lengvatines palūkanas. Skunde atkreipiamas dėmesys į tai, kad paprastas vekselis buvo sudarytas 2007-05-16, t. y. tuo laikotarpiu, kai pagal galiojančius teisės aktus gyventojų nauda, gauta naudojantis paskola be palūkanų ar su lengvatinėmis palūkanomis, nebuvo laikoma pajamomis, gautomis natūra. Mokestine prasme teisės aktais nebuvo draudžiama sudaryti beprocentes ar su lengvatinėmis palūkanomis paskolų sutartis. Nepaisant to, jog iki 2010-01-01 buvo galima nustatyti palūkanas, kurios buvo mažesnės, negu rinkos kaina, mokesčių administratorius tokius veiksmus susiejo su neigiamomis ateityje atsirandančiomis mokestinėmis pasekmėmis.

Komisija pažymi, jog Pareiškėjo skunde išdėstyti argumentai dėl *lex retro non agit* principo pažeidimo nagrinėjamo ginčo atveju yra nepagrįsti. Atkreipia dėmesį į tai, kad GPMĮ 2 str. 15 dalis, apibrėžianti pajamas natūra, yra nepakitusi nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos, t. y. nuo 2003-01-01, o GPMĮ 9 str. 1 dalis, nustatanti išimčių, kada gyventojų nauda nelaikoma pajamomis, gautomis natūra (Pareiškėjas klaidingai tvirtina, jog GPMĮ 9 str. 1 dalyje buvo nustatyti konkretūs atvejai, kada gyventojų gautas turtas, paslaugos arba kita nauda pripažįstama pajamomis, gautomis natūra bei jog gyventojų nauda gavus paskolą ar kreditą be palūkanų ar mokant lengvatines palūkanas, kaip vienas iš atvejų GPMĮ 9 str. 1 dalyje nebuvo įvardytas, todėl nebuvo laikoma pajamomis, gautomis natūra), sąrašą, 2009-07-22 įstatymu Nr. XI-385, įsigaliojusiu nuo 2010-01-01 (šio įstatymo nuostatos taikomos apskaičiuojant ir deklaruojant 2010 m. mokestinio laikotarpio pajamas), buvo tik patikslinta. Iš ginčo bylos medžiagos sprendžiama, jog nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius pripažino Pareiškėją gavus pajamas natūra menamų palūkanų forma 2010–2014 m. laikotarpiu, galiojant Lietuvos Respublikos finansų ministro 2009-05-19 įsakymu Nr. 1K-162 patvirtinto Pajamų, gautų natūra, įvertinimo tvarkos aprašo 7 punkto, kuris apibrėžė pagal paskolą nemokamų palūkanų įvertinimą, nuostatomis. Finansų ministro 2009-05-19 įsakymu Nr. 1K-162 „Dėl pajamų, gautų natūra, įvertinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ 3 punkte (2009-09-14 įsakymu Nr. 1K-301 redakcija) nustatyta, kad šis įsakymas įsigalioja ir taikomas nuo 2009-07-01, išskyrus šiuo įsakymu patvirtinto Pajamų, gautų natūra, įvertinimo tvarkos aprašo 5 ir 7 punktus, kurie taikomi apskaičiuojant ir deklaruojant 2010 m. ir vėlesnių mokestinių laikotarpių pajamas.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau, į byloje nustatytas aplinkybes, kad Pareiškėjas 2010–2014 m. laikotarpiu, už kurį jam buvo apskaičiuotas GPM, ginčo paskolų gražinęs nebuvo, palūkanų už šias paskolas nemokėjo, darytina išvada, kad Pareiškėjas visu šiuo laikotarpiu gavo naudą natūra. Todėl mokesčių administratorius pagrįstai, tinkamai taikydamas aukščiau paminėtas GPMĮ nuostatas, atsižvelgęs į GPMĮ 8 str. 1 dalį, jog pajamos (šio ginčo atveju Pareiškėjo gaunama nauda naudojantis paskolomis be palūkanų) pripažįstamos jų gavimo momentu, apskaičiavo Pareiškėjui GPM už 2010–2014 metus.

Pasisakydama dėl Pareiškėjo skunde išdėstytų argumentų, jog mokesčių administratorius mokestinio patikrinimo metu pažeidė MAĮ 68 str. 2 dalies nuostatas, nes, atlikęs pakartotinį Pareiškėjo mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo bei sumokėjimo patikrinimą už laikotarpį nuo 2006-01-01 iki 2009-12-31, papildomai apskaičiavo mokesčius už 2010–2014 m., Komisija nurodo, jog šie Pareiškėjo argumentai yra nepagrįsti. MAĮ 68 str. 2 dalies nuostata, kad šio įstatymo nustatyta tvarka mokesčių administratoriui atliekant pakartotinį mokesčių mokėtojo patikrinimą, MAĮ 68 str. 1 dalies nuostatos netaikomos, tačiau mokesčių administratorius tokio patikrinimo metu negali apskaičiuoti mokesčio už ilgesnį laikotarpį negu pirminio patikrinimo metu, atkartojančiame Inspekcijos viršininko 2004-05-05 įsakymu Nr. VA-87 „Dėl mokestinių

patikrinimų atlikimo, jų rezultatų įforminimo ir patvirtinimo taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Mokestinių patikrinimų atlikimo, jų rezultatų įforminimo ir patvirtinimo taisyklių 48 punkte nustatyta, kad atliekant pakartotinį patikrinimą, to paties patikrinimo metu, esant poreikiui, gali būti tikrinamas ir kitas (kiti) mokestinis laikotarpis (mokestiniai laikotarpiai), kuris nebuvo tikrintas. Tokiu atveju patikrinimo akte šių patikrinimų rezultatai aprašomi atskirai. Pakeitus mokestinio patikrinimo dalyką, naujas pavedimas tikrinti neišrašomas, tačiau užpildomas pavedimo tikrinti priedas. Iš byloje pateikto 2013-09-11 pavedimo tikrinti Nr. AU2-13 priedo 2015-09-02 Nr. (13.60) FR0773-2338 matyti, jog Kauno AVMI pakeitė mokestinio patikrinimo temą, todėl pagrįstai patikrino Pareiškėjo mokesčių apskaičiavimo ir sumokėjimo teisingumą ne tik už 2006–2009 m., bet ir 2010–2014 m. mokestinius laikotarpius.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-05-13 sprendimą Nr. 68-125.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene